

Z životopisu, který si napsal Vojtěch Glogar 24. 6. 2023

Narodil jsem se 19. ledna 1956 jako druhý z pěti sourozenců. Od dětství byla v mém srdci touha po kněžství. Místo, které jsem od malička miloval, kam jsme přicházeli jako rodina, byl Svatý Hostýn. Nejen tam jsem Panně Marii svěřoval svoji životní cestu. A vím, že mi Panna Maria vyprosila všechno, co jsem potřeboval – Boží dar povolání a všechna krásná přátelství. Od svých 13 let jsem ministroval ve farním kostele na Starém Jičíně.

Během mého středoškolského studia na zemědělské škole se začaly rozmnožovat vztahy se salesiány. Během vojny se mi věnoval Pavel Klimovič, který kaplanoval ve Znojmě a já vojančil na hláskách u rakouských hranic. Tam se také rozhodovalo o mém povolání.

Po vojně jsem rok a půl pracoval jako technik v zemědělství. V roce 1979 jsem nastoupil do semináře do Litoměřic a zároveň do salesiánského noviciátu. Věčné salesiánské sliby jsem složil v roce 1986. Kněžské svěcení jsem přijal v Olomouci 30. června 1984.

První tři roky svého kněžství jsem prožil v Hlučíně. Po třech letech mé kroky putovaly do Jeseníků. V roce 1996 mě provinciál poslal jako kaplana do Zlína a po dvou letech jsem vykonával funkci administrátora farnosti.

S týmem spolupracovníků jsme přehodnotili zadání stavby nového kostela a celého areálu na Jižních Svazích, upravili projekt a od roku 1999 se připravovalo na stavbu. K 1. lednu 2000 bylo možné stavbu zahájit. S Boží ochranou a Jeho požehnáním se podařilo 8. května 2003 dílo dokončit. Dvě léta po posvěcení došlo k rozdělení farnosti na stávající a nově vytvořenou farnost na Jižních Svazích. Rozhodlo se, že původní farnost převezme diecéze.

V červenci 2006 jsem opustil Zlín a mým novým domovem se staly Sebranice u Litomyšle. Zde jsem prožil krásných deset let mezi dobrými lidmi. Děkuji všem za přijetí, hezké vztahy, mnoho krásných setkání a slavností.

Po šestiletém působení v Pardubicích, po konci mého druhého období ředitelování, kde se rovněž podařilo vytvořit hezké mezilidské vztahy s dospělými i dětmi, se stala mým novým domovem teplická komunita. Já si mohu užívat krásného období, doposud nejklidnějšího z celé mé dosavadní služby jako výpomocný duchovní.

Na závěr děkuji svým rodičům za příkladný život z víry a za zprostředkování všech krásných vztahů, svým sourozencům a ostatním členům našich rodin. Děkuji všem, se kterými jsem mohl prožívat krásné vztahy v jednotlivých místech mého salesiánského a kněžského působení. Jsem vděčný za modlitby a oběti, za duchovní a materiální pomoc, za oporu i ve chvílích, kdy jsem prožíval různé těžkosti, anebo i lidskou osamělost. Velké díky za všechny, kdo mě měli a mají rádi, kdo mě přijali, nabídli přátelství a teplo svých domovů. Děkuji za každé dobro, které mi v životě prokázali.

Vím, že ne vždy bylo všechno tak, jak mohlo být. Proto prosím o odpuštění všeho, kde jsem se projevil ve své slabosti a nedokonalosti, kde jsem slovem, postoji a jednáním, či nedobrým příkladem ublížil.

Není pro mě důležité, kde budu pochován, ale vím, že budu jako každý jiný, především potřebovat vaše modlitby. Především prosím, abychom se, dá-li Pán, setkali v Božím království a mohli se společně radovat. Žiji naději na nepředstavitelně krásné setkání a život, který pro nás Pán připravil u sebe.